

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 196/04-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. septembra 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Emila Valachyho, V., v ktorej namietal porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky nesprávnym úradným postupom štátneho orgánu a jeho pracovníkov, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Emila Valachyho o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. mája 2004 doručená sťažnosť Emila Valachyho, V. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namietal porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) nesprávnym úradným postupom štátneho orgánu a jeho pracovníkov.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že štátny orgán a jeho pracovníci nedodrжали úradný postup podľa ustanovenia § 18 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu

spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, a preto bolo porušené jeho citované základné právo podľa ústavy. Sťažovateľ v petite žiadal, aby ústavný súd prikázal Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky uhradiť mu vzniknutú škodu v sume 1 628 693 Sk s príslušenstvom.

Sťažovateľ zároveň požiadal listom doručeným ústavnému súdu 5. mája 2004 o ustanovenie právneho zástupcu, pretože jeho nepriaznivé majetkové pomery mu neumožňujú znášať trovy právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom.

Podľa § 31a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) v spojení s § 30 a § 138 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku môže ústavný súd ustanoviť fyzickej osobe alebo právnickej osobe právneho zástupcu, advokáta, ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Tieto tri predpoklady na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom musia byť splnené súčasne. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu vyhovieť.

Ústavný súd zistil, že žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu nemožno vyhovieť, pretože jeho sťažnosť v súčasnej podobe predstavuje zjavne bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Z uvedeného dôvodu ústavný súd na neverejnom zasadnutí senátu 10. júna 2004 uznesením č. k. III. ÚS 196/04-6 rozhodol, že žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu nevyhovuje.

Zároveň v predmetnom uznesení ústavný súd uviedol, že sťažovateľ je povinný v lehote dvadsaťjeden dní od doručenia tohto uznesenia predložiť splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie pred ústavným súdom. Sťažovateľ bol zároveň upozornený, že ak tak neurobí, môže byť jeho sťažnosť odmietnutá pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Uznesenie o odmietnutí v tomto prípade nie je potrebné odôvodniť.

Sťažovateľ nepredložil požadované splnomocnenie ani ku dňu predbežného prerokovania jeho sťažnosti ústavným súdom.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, ne prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ alebo jeho zástupca.

V zmysle § 20 ods. 2 citovaného zákona sa k návrhu na začatie konania musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 2, ako aj § 50 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ aj napriek uzneseniu ústavného súdu z 10. júna 2004 č. k. III. ÚS 196/04-6 o neustanovení právneho zástupcu, v ktorom bol vyzvaný na zaslanie splnomocnenia v požadovanej lehote pre zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, nedostatky svojej

sťažnosti neodstránil, hoci bol na možnosť odmietnutia sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde upozornený.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. septembra 2004